

שני שירים בני מאה וחמש בקירוב

תומס הרדי

הערת המתרגם: 'הזיכרון ואני' הוא אחד השירים שכתב תומס הרדי בשנים 1912-1913 בעקבות מותה הפתאומי של אשתו אָמה. 'תמיד' נדפס בספר שיריו של אפולינר, 'קליגרמות – שירי שלום ומלחמה 1913-1916'. נדמה לי שמעניין לקרוא את שני השירים האלה זה לצד זה. שניהם נכתבו באותו עידן, סמוך לאמצע העשור השני למאה ה-20, ערב המלחמה הגדולה (מלחמת העולם הראשונה), שניהם נוגעים בשכחה ובאובדן וברוחות רפאים, אבל איזה הבדל! בעצם, הרבה הבדלים. הבדלים לא חסרים פה. מ.ו.

הזיכרון ואני

הו זָכְרוֹן, אֵי נְעוּרֵי כְּעַת,
אֲשֶׁר אָמְרוּ שֶׁחַיִּים אָמַת?

נִרְאוּ לְאַחֲרוֹנָה בְּמְלוּנָה קוֹרֶסֶת
בְּצֵלוֹ שֶׁל עֵץ נִכְחָד;
שֶׁהוּא נֶעַ שֵׁם כְּרוּחַ רְפָאִים
יְדוּעַ לִי בַלְבָד.

הו זָכְרוֹן, אֵי שִׁמְחָתִי עֲכָשְׁיו,
זוֹ שֶׁשָׁרְתָה אוֹתִי בְּמִתְקָ רֵב?

אוֹתָה רְאִיתִי בְּגַנְיִם זְנוּחִים,
שֶׁבְּעֶבֶר צְחוּק רָם בָּהֶם שֶׁלֵט;
הִיא מְשׁוֹטְטֶת שֵׁם כְּרוּחַ רְפָאִים, וְזֶה
יְדוּעַ לִי בַלְבָד.

הו זָכְרוֹן, אֵיִה הִיא תִקְוֹתִי,
אֲשֶׁר הִפְכָה לְמַעַשׂ אֶת כָּל טוֹחַ יְכַלְתִּי?

רְאִיתִיהָ טְמוּנָה בְּקִבְרֵי סִפְרִיָה
שֵׁם נְעֻרְמִים הִחְלוּמוֹת לְעַד;

שם היא כרוח רפאים שרויה,
וזה ידוע לי בלבד.

הו זפרון, היכן היא האמונה,
שבבעבר היתה עזה, ועכשיו אזל אונה?

ראיתי אותה בחלל כנסיה הרוסה,
כורעת ברה שם בצד;
שרויה העלובה מהבהבת לה שם
ידוע לי בלבד.

הו זפרון, היכן אהבתי היום,
זו שזרחה עלי כמו אל מן המרום?

היא נגלתה לי כזקנה בלה
אשר יפיה אבד;
שהיא עוד משוטטת לה כרוח נבוכה
ידוע לי בלבד.

(מאנגלית: מאיר ויזלטיר)